

HOEZO FAMILIE?

Klucht in drie bedrijven

door

EDWIN WOONS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOEZO FAMILIE?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EDWIN WOONS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

FREULE EMMA: Eigenaresse van landgoed "Huize Eikenhof", 40 jaar

ANNA: Dochter van Emma, 22 jaar

TANTE LIESJE: Ongeveer 55 jaar

ALBERT GROEN: Groenteboer

GERRIT BAAK: Deurwaarder, levensgenieter, lichte neiging tot excessen

ROBIN GROEN: Zoon van Albert Groen, 20 jaar. Zo groen als gras.

BELLA: Huurt voormalig tuinhuis op het landgoed. Natuurfreak, wandelen en vogeltjesgek, 30+

ALBERTINE: Zuster van Bella, hetzelfde. Logeert bij haar zus

ROSA GROEN: Dochter van Albert Groen. Ongeveer 20 jaar

DECOR:

Het toneel stelt voor het terras van "de Eikenhof". De achterwand is de achterkant van het huis. Links van het midden de tuindeuren, rechts van het midden een raam. Rechts van het huis, op de hoek, staat een regenton. Linkerzijwand: Midden een tuinschuurtje. Iets daarvoor een boomstronk die als bankje dienst doet. Rechterzijwand: Een coniferenhaag met een doorgang die naar de tuin leidt. Op het toneel staat links een ligbed en rechts van het midden een tuintafel met 4 stoelen. Verder wat planten en struiken en misschien wat tuingereedschap.

EERSTE BEDRIJF

Emma (*komt via de tuindeuren op. Zij heeft een stapeltje post in haar hand. Zij gaat links aan de tafel zitten en neemt de post door. Zij kijkt zorgelijk en zucht hoorbaar*): Rekeningen, rekeningen en nog eens rekeningen. Hoe moet ik dat nu allemaal betalen? Ik weet het niet meer. (*veert plotseling op*) Wat is dat nou? Een brief uit Nieuw-Zeeland. (*draait brief om*) Ooooooh. (*gaat zitten*) Freule Laadde La Montagne. Tante Liesje.... (*maakt brief open en leest hem. Als zij klaar is met lezen ziet zij eruit of het doodvonnis over haar is uitgesproken*) Ik ben verloren... dit is het einde.... (*zakt met de handen om haar hoofd op tafel ineen*)

Anna (*komt midden op*): Morgen mam. (*Emma kreunt slechts*) Problemen? (*Emma kreunt weer*) Mam, wat is er?

Emma (*staat opeens op*): Ik heb mannen nodig.

Anna: Mam.

Emma: Ik heb een echtgenoot nodig, een zoon, een butler en een tuinman.

Anna: U heeft het al drieëntwintig jaar lang zonder gedaan.

Emma: Je begrijpt het niet.

Anna: Nee.

Emma: Tante Liesje komt.

Anna: En?

Emma (*geeft brief aan Anna*): Hier, lees maar.

Anna (*leest*): Lieve Emma. Hier een kort berichtje van mij. Ik ben onderweg naar jullie. Op 14 augustus ben ik bij jullie. Ben van plan om een maand te blijven. Ben reuze benieuwd naar je kinderen en je man. Die grappige butler van jullie wil ik nu ook wel eens in levende lijve ontmoeten. Ik heb juist deze maand uitgekozen omdat jullie tuin dan op z'n mooist is. Tuinieren is een hobby van me, maar dat weet je. Liefs, tante Lydia. (*legt brief neer*) Aan wie was die brief geadresseerd?

Emma: Aan mij.

Anna: Een man, kinderen, een butler, een mooie tuin... iets klopt hier niet.

Emma: Wat dan niet?

Anna: Hè toe, mam. Je wilt me toch niet vertellen dat je al die jaren een butler, een zootje broers en zusters en een vader voor me verborgen hebt gehouden.

Emma: Geen zusters, alleen maar een broertje.

Anna: Hè?

Emma: Nou ja, niet echt natuurlijk.

Anna: Oh, staat 'ie soms op sterk water.

Emma: Hij heet Walter.

Anna: Walter?

Emma: Vind je het geen mooie naam?

Anna: Ik ben sprakeloos.

Groen (*komt rechts naast het schuurtje op*): M^ôge, dames. Mooi weertje, wat?

Emma (*lichtjes in paniek*): Eh... goedemorgenja, ja, het is prachtig weer. Wilt u niet even gaan zitten? Het is zo heerlijk rustig, hier.

Groen: Ja, net zo rustig als in m'n portemonnaie. Freule, ik krijg nog vierhonderd achtendertig gulden vijftig van u.

Anna: Hè, groenteboer, moet dat nu?

Emma: Daar praten we zo direct wel over. Eerst schenk ik u een lekker bakje koffie in. Dat gaat er toch wel in, dacht ik zo.

Groen (*gaat zitten*): Nou, vooruit maar, maar zonder suiker. Ik moet om de lijn denken.

Emma (*gaat ondertussen naar achteren en pakt ergens een bloempot vandaan*): Nou, groenteboertje, met die lijn van u zit het wel goed. Menig jonge vent zou jaloers op u zijn. U mag er nog best zijn.

Groen (*gevleid*): Meent u dat nou? Nou, ik ben ook best tevreden met mezelf.

Emma (*staat nu achter Groen*): Terecht hoor. (*vervolgens slaat zij de bloempot op het hoofd van Groen aan gruzelementen. Groen zakt geluidloos in elkaar*)

Anna: Wat doet u nou?

Emma: Waar lijkt het op?

Anna: Op een neergeslagen groenteboer. (*Emma kijkt naar Groen en lacht opeens*) U schijnt het nogal leuk te vinden.

Emma: Hij ziet er net zo uit als de sla die hij verkoopt.

Anna: Misschien is hij wel dood?

Emma: Welnee, die man is niet dood, slechts bewusteloos. (*pakt groenteboer*) Kom op Anna, we moeten hem zolang veilig opbergen. Ja, in het schuurtje lijkt mij wel wat. (*Anna doet niks maar kijkt haar moeder alleen maar aan*) Ja, wat sta je daar nou te kijken.

Anna: Ik snap het gewoon niet. Die man komt gewoon wat rekeningen innen, hij zit hier nog geen minuut of u slaat een bloempot op z'n hoofd aan gruzelementen. Eerst roept u om mannen, nou komt er èèn en u slaat hem gelijk tegen de vlakke..

Emma: Het is een wat ruig begin van de ochtend, dat geef ik toe.

Anna: Als dit slechts het begin is..... U bent levensgevaarlijk.

Emma: Je begrijpt er nog weinig van, is het niet?

Anna: Nee, echt duidelijk is het me nog niet.

Emma: Luister. Tante Liesje is de jongste zuster van m'n moeder.

Anna: De tante die 14 augustus hier zou zijn.

Emma: Ja, die. Zij is op jeugdige leeftijd het huis uit gegaan en verdwenen. Toen jij net geboren was kwam ze plotseling weer boven water. Kun je dit allemaal volgen?

Anna: Voorlopig wel. *(ergens in het huis klinkt de bel van de voordeur)*

Emma *(nervus)*: De bel. Kom, vlug in het schuurtje. *(Anna rent naar het schuurtje)*

Emma: Nee, sufferd, jij niet. Hij. *(wijst op Groen)* Kom op, pak jij z'n andere been.

Anna *(doet dit en de dames slepen Groen over het toneel. Op dat moment komt Groen weer een beetje bij z'n positieven. Hij kreunt en voelt aan z'n hoofd)* Mam, hij leeft weer.

Emma: Vlug, sla hem neer.

Anna: Ik? Waarmee?

Emma *(grist tafelkleed van tafel)*: Bind dit maar voor z'n mond. *(Anna Doet dit met de nog suffige groenteboer. Emma zet de groenteboer half overeind)* Hou jij hem goed vast. *(doet een paar stappen achteruit en trekt schoen uit)*

Anna *(angstig)*: Wat gaat u nu weer doen?

Emma: Die man onschadelijke maken natuurlijk.. *(stormt op de groenteboer af en geeft hem een schop in de maag. Groen slaat dubbel en de freule geeft hem vervolgens een klap in de nek. Groen zakt weer geluidloos in elkaar)* Zo, dat noem ik nog eens handelend optreden.

Anna: Dat mag u wel zeggen, ja. Lieve hemel, die arme groenteboer.

Emma *(pakt weer een been)*: Kom op, in het schuurtje met hem.

Anna *(pakt het andere been)*: Verder voelt u zich wel goed?

Emma: Kind, ik voel me kiplekker. Een beetje beweging doet een mens goed. *(doet schuurdeur open en werkt Groen naar binnen)*

Baak *(stem vanachter het schuurtje)*: Hallo, is daar iemand?

Emma: Shit!

Anna: Moeder!!!

Emma: Vlug, vlug, schuur in. *(Groen werpen zij in de schuur en zelf tuimelen zij er achter aan)*

Baak *(komt achter langs het schuurtje op. Hij is een keurig geklede man in driedelig grijs gestreept. Hij draagt een aktetas. Heeft last*

van de warmte en heeft meer trek in een verkoeling dan achter mensen aan te lopen): Ik zou toch zweren dat ik mensen hoorde. Vreemd. *(kijkt wat in het rond)* Misschien zijn ze al weer naar binnen. Pffff. Het is me veel te warm om de hele dag om zo'n huis te lopen. *(loopt naar tuindeuren)* Oehoe... *(loopt dan verder. Emma opent voorzichtig de schuurdeur en komt te voorschijn. Anna volgt haar moeder op de voet)*

Emma: Anna, het is een man...

Anna: U lijkt wel bezeten van mannen.

Emma: Stil. Eens kijken wat hij binnen doet. *(beiden lopen naar de tuindeuren en gluren naar binnen)*

Anna: Hij heeft een aktetas bij zich.

Emma: Natuurlijk. Het is meneer Baak. Aardige man. Hij is deurwaarder.

Anna: Wat doet 'ie nu?

Emma: Hij... hij doet z'n jasje los.....

Anna: Hij doet het uit..... ooohhhh.

Emma: Hij zal toch niet.... ja hoor..... z'n das doet 'ie ook los....

Emma: Hij loopt naar de bar.

Anna *(heeft zich weer omgedraaid en kijkt naar binnen)*: Hij pakt een glas...

Emma: En een fles.... *(Bella komt op samen met Albertine. Beiden zijn gekleed in een bruin overhemd en bruine ribbroek die tot de knieën loopt. Daar onder een stel lange wollen sokken en stevige stappers. Beiden hebben een soort van wandelstok bij zich. Een verrekijker om de nek maakt de outfit compleet)*

Anna: Het is niet te geloven... hij gaat zitten.

Bella: Zie je dat, Albert?

Albertine: Ja Bella, ik zie het.

Emma *(draait zich om en ziet de beide zusters)*: Ah, Bella. Vroeg op jacht?

Bella: Emma, mag ik je voorstellen: Albertine, m'n zuster.

Albertine: Zeg maar Albert.

Emma *(geeft hand)*: Freule Emma Dillenburg La Montagne. Maar zegt u maar Emma.

Albertine: Aangenaam.

Anna: Zeg maar Anna. *(handjes schudden)*

Albertine: Ik moet u complimenteren met uw tuin. Hij is van een paradijselijke schoonheid. Zo veel inheemse kruiden heb ik nog nooit bij elkaar gezien.

Anna: Het is gewoon onkruid hoor.

Bella: Meisje, onkruid bestaat niet.

Albertine: Precies zoals Bella zegt. Het bestaat niet.

Emma: Kan ik u wat te drinken aanbieden?

Bella: Nee, dank u, wij moeten nog wat vlinders balsemen.

Anna: Balsemen? Dat doe je toch met mummies?

Bella: Meisje, vlinders moet je ook prepareren.

Albertine: Precies zoals Bella zegt. Prepareren. *(uit de schuur klinkt gekreun)*

Emma *(licht panisch)*: De schuur.

Albertine: Hoor je dat, Bella?

Bella: Ja Albert.

Anna: Dat is onze Vlaamse geus.

Bella: Reus. Het is Vlaamse reus, meisje.

Albertine: Precies zoals Bella zegt. Reus. *(het gekreun wordt luider en aan de deur wordt gerommeld)*

Anna: Moeder!!!!

Emma: Excuses dames. *(zij rent naar de deur en doet deze open. Net op tijd kan zij Groen tegenhouden die op handen en voeten naar buiten wil. Zij sleurt hem naar binnen en vervolgens horen we aan de geluiden dat Groen weer een 'behandeling' krijgt. Vervolgens komt zij weer naar buiten)* Pffff. Het valt niet mee om zo'n Vlaamse reus tam te krijgen.

Bella: Flink blijven oefenen, Emma. En anders moet je het eens proberen met een slap aftreksel van mierikswortel en sleutelbloem. Dit alleen bij vrouwtjes. Mannetjes worden er impotent van.

Albertine: Het is precies zoals Bella zegt. Impotent.

Bella: Kom Albert, we gaan naar de vlinders.

Albertine *(knikje)*: Naar de vlinders. *(zij gaan via het tuinpad af)*

Anna: Ik dacht dat zoiets alleen nog in de Hortus Botanicus voorkwam.

Emma: Laat maar. Hoe is het met meneer Baak? *(zij kijken weer naar binnen en zien hem aankomen)*

Anna: Moeder, hij komt hierheen.

Emma: Vlug naar het schuurtje. *(draait zich om en rent weg)*

Baak *(verschijnt net op het moment dat de dames de deurkruk in hun handen hebben)*: Ahhh Freule. Trimtochtje aan het maken?

Emma *(kijkt wanhopig naar Anna)*: Ehh....ja.....

Anna *(kijkt naar haar moeder)*: Eh..... ja..... ziet u: wij vonden een beetje beweging... zo op de vroege morgen..... eh ja,..... begrijpt u wel.

Baak *(gaat aan een tafeltje zitten)*: Nee, ik begrijp er niets van. Wat ik wel begrijp is dat ik hier een gerechtelijk bevel heb *(haalt papier*

tevoorschijn) waarin staat dat u binnen acht dagen een bedrag dient te betalen van elfduizend zeshonderd en vijfentachtig gulden.

Emma: Wat zegt u?

Baak: Een bedrag van elfduizend..

Emma (*invallend*): Ja, ik heb u wel gehoord.

Baak: Dat is dan duidelijk.

Emma (*neemt Anna mee naar voren*): Het is een man.

Anna: Moeder, u hebt er al èèn, in het schuurtje.

Emma: Maar dat is niet genoeg.

Anna: U hebt drieëntwintig jaar zonder gezeten. Begin nu eerst eens rustig aan.

Emma: Ik heb ze alle twee nodig.

Anna: Ik ben gerust wel modern hoor, maar.....twee....

Emma (*met een kreet*): Ik wil hem. (*wijst op Baak*)

Baak: Nou, nou, mevrouwetje, niet zo opgewonden, hoor.

Anna: Ach, meneer Baak. Vergeeft u het mijn moeder. Zij is een beetje van slag.

Baak: Dat komt meer voor in deze situaties. Maar als de dames zo ver zijn dan wil ik graag verder gaan.

Emma (*gevaarlijk*): U bent een man...

Anna: Moeder, rustig nou.

Baak: Blijft u na acht dagen in gebreke dan wordt er onverwijld beslag gelegd op al uw roerende en onroerende goederen. Deze zullen dan bij openbare verkoping geveild worden.

Emma (*kwaad*): Jij lelijk hersenloos weekdier, jij armzalige èèncellige parasiet. Ongevraagd zit je aan m'n drank en dat kleed zich maar half uit.

Anna: Exhibisionist.

Emma: Ja. Exhibisionist.

Baak: Dame, het heeft geen zin om u op te winden.

Emma: Ik wind me helemaal niet op, mannetje.

Baak: Ik ben uw mannetje niet.

Emma: Zooo,... bent u mijn mannetje niet? Nou, daar kon dan wel eens snel verandering in komen.

Baak: U bedoelt.....????

Emma (*pakt een houten tuinstoel en heft deze boven haar hoofd*):
In de schuur.

Baak (*angstig*): In de schuur?

Emma: Ja, in de schuur.

Baak: In de ...schuur...???

Emma: IN... DE... SCHUUR...

Baak: In de schuur.....???????

Anna: God, meneer Baak, herhaal toch niet steeds alles.

Emma (*loopt dreigend op hem af*): In de schuur.

Baak (*staat op en loopt angstig achteruit*): U doet toch wel voorzichtig, hè?

Emma (*doet paar stappen naar hem toe*): In de schuur.

Baak (*doet paar stappen achteruit*): Ik denk er niet aan. (*Emma met een kreet springt zij naar voren. Baak vlucht naar de andere kant van het toneel achtervolgd door de Freule*)

Emma (*steeds roepend*): In de schuur.

Baak (*steeds roepend*): Ik wil niet. (*hij komt op een gegeven moment langs Anna en deze steekt haar been uit zodat hij valt*)

Anna: Pak hem, moe.

Emma (*heft stoel boven haar hoofd en laat deze neerkomen. Baak draait zich nog net op tijd weg zodat de stoel in diggelen valt op de grond*) Blijf liggen, lafaard. (*Baak wil overeind krabbelen maar ondertussen heeft Anna hem vast*)

Anna: Pak hem.

Emma: Hou hem vast, Anna. (*loopt op Baak toe*)

Baak (*schreeuwt*): Help, ik word aangerand.

Anna: Meneer Baak, stel u niet zo aan.

Baak: Die moeder van jou is gek. Ze wil me vermoorden.

Emma: Welnee, beste man. Ik ga niemand vermoorden. (*Baak zucht van opluchting*)

Anna: Nee, ze slaat u alleen maar eventjes bewusteloos.

Baak: Bewusteloos...?

Emma: Ja, u voelt er bijna niks van.

Baak: Ik voel er bijna niks van...????

Anna: Herhalen deurwaarders altijd alles?

Baak: Maar ze kan me toch niet bewusteloos slaan...

Anna: Wedden?

Emma (*geeft Baak een schop in het middenrif en vervolgens een klap in de nek*): Zo, dat is nummer twee. (*Baak zakt in elkaar*)
Kom op. In het schuurtje met hem.

Anna (*helpt haar moeder om Baak in het schuurtje te krijgen. Als hij daar opgeborgen ligt staan ze nog nahijgend weer op het terras*):
U bent wel op dreef vandaag, hè?

Emma: Kind, ik moet wel. Ik moet wel.

Anna (*gaat zitten*): Toch is het me nog niet helemaal duidelijk.

Emma: Ja, als er steeds maar iemand op komt dagen, dan kan ik m'n verhaal ook niet afmaken. Waar was ik gebleven?

Anna: Dat die tante Liesje weer terug kwam toen ik net was

geboren.

Emma: Goed. Tante kwam dus plotseling weer te voorschijn. De hele familie wilde echter niks meer met haar te maken hebben omdat ze stinkend rijk was geworden. Ze weigerde voor Sinterklaas te spelen en uit pure jaloezie liet iedereen haar barsten. De enige die niet op haar geld uit was, was ik.

Ze heeft toentertijd een half jaar bij ons geloged.

Anna: Dus u werd haar lievelingsnicht.

Emma: In het begin niet. Tante was zeer verbaasd een vrouw met een baby aan te treffen, zonder een vader.

Anna: U bedoelt mijn vader?

Emma: Ja. Maar zoals je weet is je vader nog voor je geboorte weggegaan en weggebleven. Die schande wilde ik voor tante in ieder geval verborgen houden. Zodoende spelde ik haar van alles op de mouw. Onder andere dat je vader voor de zaak twee jaar in het buitenland zat.

Anna: Maar waarom deed u dat.

Emma: Kind, ik stond er toen financieel zeer slecht voor. De familie moest niet alleen niks van tante hebben, ook mij lieten ze links liggen. Ik was een slechte vrouw.

Anna: Maar daar kon u toch niks aan doen?

Emma: Nee..... (*denk even aan vroeger*) Nee, ik geloof niet dat ik daar iets aan kon doen. Maar goed, ik zat dus slecht en omdat ik evengoed tante in huis haalde besloot ze mij elke maand een bedrag te schenken.

Anna: Maar wat is dan het probleem?

Emma: Ik moest tante beloven dat ik haar elke maand een brief schreef en haar op de hoogte zou houden van ons gezinnetje.

Anna: En dat heeft u gedaan?

Emma: Ja, en ik had je vader al naar het buitenland verzonden, dus dat kon ik later niet meer herroepen. In de loop van de tijd verzond ik een heel gezin, inclusief butler en zoon die niet bestonden.

Anna: Eigenlijk een soort droomwereld die nooit werkelijkheid is geworden, maar die u als het ware in uw brieven aan tante liet leven.

Emma: Inderdaad. Het was zo mijn manier om de moeilijkheden te ontvluchten. (*zucht*) En heel soms geloofde ik in m'n eigen verzinsels.

Anna: En nu komt tante en zit u met de gebakken peren.

Emma: Juist. En nu is tante op weg hier na toe. En als zij er achter komt dat ik haar al die jaren bedrogen heb, dan kunnen we wel

uitkijken naar een flatje in èèn of andere nieuwbouwwijk.

Anna: Ik geloof dat ik het begin te begrijpen. Maar hoe had u nu gedacht dit op te lossen?

Emma: We moeten voor tante een komedie opvoeren zodat ze totaal geen argwaan krijgt.

Anna: Vandaar die plotselinge verzamelwoede in mannen. Vraag is alleen of u ze zo gek krijgt om het spelletje mee te spelen. Zeker na die behandeling van u zullen ze niet echt staan te springen.

Emma: Laat dat maar aan je moeder over. Ik moet eerst nog een man zien te vinden. Tenslotte heb je een broertje nodig.

Albertine (*komt uit de tuin met een struik*): Het is precies zoals Bella zegt. Prachtige tuin. Ik heb deze lievevrouwebedstro geroid.

Anna: U mag de hele tuin wel rooien. Ruimt lekker op.

Albertine: Dom kind. Dan gaat die prachtige tuin toch verloren.

Anna: Het is maar wat je prachtig vindt.

Albertine: Ik wil van deze lievevrouwebedstro thee trekken. Helpt tegen slapeloosheid.

Emma: Jaaah..... maar waar kwam je nu precies voor.

Albertine: Ik heb het zeldzame Robertskruid ontdekt. Eigenlijk wil ik die ook gebruiken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto